

* * *

יוסי גמזו שיר בַּחֲשׁוֹן

שד הַיָּרֵחַ מְצִיץ בִּישְׁנֵי וַחֲזוֹר בֵּין רוּחֵי
כְּתָנֶת לַיְלָה הַשְּׁחֹרָה, הַפְּרוּמָה שֶׁל צְמֶרֶת הַפִּיקוּס,
אַרְג טוּוֹי רְשׁוּשִׁים וְצִלָּלִים. הָאוֹר מְקַטֵּר
בְּשֵׁם יִסְמִין וּמִינְתָה וְלִנְטָנָה. הַטֵּל מִתְחַמֵּן
עֲסָקוֹת יְהוֹמִים הַמְּבַרְחִים אֵלָיו מְאוֹר
קְרִיצוֹת הַכּוֹכָבִים יִרְקַקוֹת הַקּוֹנְסֵפִירֶצְיָה
וּכְבֹּר הַפְּרִדְסִים, כְּמוֹ פְּרֻפּוּמְרִיָּה עֲנֻקִית
שֶׁל חֶשֶׁד וּפְתוּי שְׂבִיץ חֲמֻצְמֻצוֹת לְמִתְק
הוֹפְכִים בְּמִין אֶלְכִימִיָּה אֶת סַחְרָחֶרֶת הַפְּרִיחָה
לְדֶלֶק הַנְּצַחֵי שֶׁל הַשִּׁירָה – לְגַעְגּוּעַ.

כֹּל צְפָרִי הַסְּבִיבָה נִשְׁתַּתְקוּ בְּפִתְאֹם וְאִינָן
שְׂרוֹת כְּעַת בְּדוּמְיָה הַזֹּאת, הַפִּילֵהֶרְמוֹנִית
מְלִבֵּד הַחֲשָׂאִית שְׂבַכְלָן, צְפוּר-הַנְּפֶשׁ
שְׁלֵא לְמֶדָה סוּלְפָג' אָבֵל שְׁקֻטָה הוּא מְדוּרִיגֵל.

כֹּל-כֶּף הַרְבֵּה מִתַּח טְעוֹן צְפִיָּה בְּלִפְנֵי הַזֶּה, טָרֵם
תְּחַלְנָה פִּתְאֹם תְּזוּמּוֹרוֹת הַסְּגִרִיר לְכוּנָן אֶת כְּלִיָּהוּן
בְּבֹאֵס שְׁעוּלֵיו הַצְּרוּד שֶׁל הַרְעֵם,
בְּצִלִּיל הַפִּיִצִיקָטוּ שֶׁל מֶטֶר, בְּצִמְרָמוֹרוֹת
שְׂמֻשׁוֹת הַחֲלוּנוֹת, בְּחֻצוֹצְרוֹת סוּפּוֹת הַחֶרֶף,
בְּסֹאוֹן תְּפִי הַטִּימְפִנִי הַחַד שֶׁל הַבְּרֵד.

בִּינְתִים זֶה פּוֹס, זוֹ מְלָכוֹת הַעוֹדֵלָא הַדְּרוּכָה, הָאוֹרְכָת
עַל קְצוֹת בְּהוֹנוֹת הַצְּתוֹת הַמְּמַתִּין לְהַמְשֵׁךְ שְׂיָבוֹא.
בְּרוּשִׁים הַנְּעִים לְדֹלֵבִית לְהַמִּית
פְּרָקִי הַחֲזוֹנוֹת הַמְּסַתְלָסְלֵת שֶׁל הַרוּחַ
שְׂבִים וּמְזַכִּירִים לִי אֶת הַזִּידְעֵ שְׁלִי, סְבֵא
שְׂשַׁח הִיָּה וּמְזַדְקֵף כְּמִין נַחוּם תְּקוּם
(אוֹ וְאִנְקָה סְטֵאנְקָה בְּשִׁפְתָו) לְקַצֵּב מְלַעֲלִיָּה
שֶׁל תְּפִלְתוֹ בְּצִרְיָף שֶׁל בֵּית-הַפְּנִסֶת הַיִּשְׁן
בְּשִׁכּוֹנַת בְּרִנָּר, לֹא הַרְחַק מִחֶסֶן בְּקֵן שֶׁל יָפוֹ
רְזָה כְּזָה, הוֹזָה כְּזָה, עֵינִים עֲצוּבוֹת
כְּמוֹ שְׂתֵי שְׂגִרִירִיּוֹת שֶׁל סֶתוֹ אַחַר, צְלוּף פְּרִנּוּיּוֹת
שֶׁל פִּינְסֵק, שֶׁל אֲבָנִים הַמְּזִידוֹת מִיָּדֵי שְׂקָצִים
עַל יְלָדִים זִיִּדְלָאקִים הַלּוּמְדִים אֶת חֶק הַגּוֹוֹנְגֵל,
חֲזוּרִים, מְעַנְבְּלֵי קְנוֹקְנוֹת פְּאוֹת מְסִלְסִלוֹת.

כָּאֵן זֶה אַחֲרָת, זֶה־ב צְהָרִיו הַעֲמוּם שֶׁל הָאוֹר
מְשֹׂאֵל בְּלִכִּישׁ אֶת גּוֹנֵי פּוֹ דְבִשׁוֹ לְזַגֵּי עֲנָבֵי תוּמְפִסוֹן
בְּעוֹד סֶתוֹנִית הַיּוֹרָה בְּסִגֵּל וְלִבָּן
חוֹנְגֵת בְּבִנְיָאֵס אֶת כָּל חֲצֻפּוֹתָיו הַעֲזוֹת שֶׁל הַחֶן.

בְּיַעַר יְהוּדִיָּה תְּצוּגַת אֶפְנַת הַסֵּתוֹ
פּוֹשְׁטֹת בְּסִטְרֵיפְטִיז נְטוּל-בוֹשָׁה אֶת עֲלוּתֶיהָ
שֶׁל הָאֵלֶּה וְחַם מִחֲמַאוֹתֶיהָ שֶׁל הַשָּׁמֶשׁ
מִסְמִיק אֶת לְחַיֵּי הַתְּפוּחִים בְּעֵין זֵינוֹ.

הַחֲסִידוֹת עֲפוֹת מִכָּאן עַד הָאֲבִיב הַבָּא
וְהַחֲמִצָּן צָלוּל כָּאֵן כְּמִימֵי שֶׁל תַּל-אֶל-קֶאֶדִי
וְכִמוֹ בֵּינַת הַנוֹף. כָּל נְשִׁימָה הִיא מְטוּר רֶץ
שֶׁל מְשִׁי דֶק, קָרִיר, שֶׁהָרֵאוֹת חֲבוֹת תּוֹדָה לוֹ.
אֲנִי, שָׁלֹא נִגְמַלְתִּי מֵעוֹלָם מִן הָעֵשׂוֹן
כִּי לֹא עֲשֵׁנֹתִי מֵעוֹלָם, וְלֹא סְבֵאתִי פֶהֱל,
מוֹדָה שֶׁלְעוֹלָם לֹא אֲנִי מִשְׁכְּרוֹנוֹ
שֶׁל יַיִן חֲשׂוֹן הַזֶּה שֶׁכָּל הַסֵּתוֹ כְּמוֹ מְבַקֵּק בּוֹ
בְּזֶף הַזֶּה, בְּרֶף הַזֶּה, בְּטַעַם פְּרִי אֶפֶיִל
שֶׁהוּא אוֹתָהּ עוֹגַת מִדְּלָן
שְׁלִי, שְׁלֶךְ, שְׁלָנוּ.